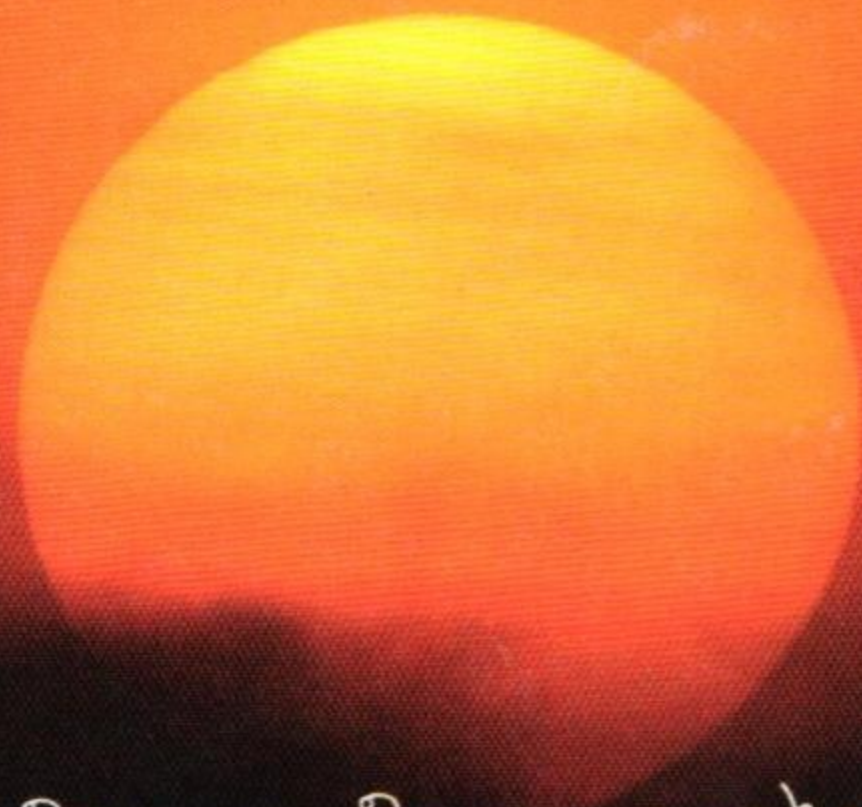

ອະດີດຝັງໃຈ

ໂຮມບົດຄວາມ ບົດຊຽນ ຂອງໄວໜຸ່ມ
ຕໍ່ຊີວິດ ວັດທະນະທຳ ແລະສິ່ງແວດລ້ອມ

ອະດີດຝັງໃຈ

ໂຮມບົດຄວາມ ບົດຊຽນ ຂອງໄວໜຸ່ມ
ຕໍ່ຊີວິດ ວັດທະນະທຳ ແລະສິ່ງແວດລ້ອມ

ອະດີດຝັງໃຈ

ໂຮມບົດຄວາມ ບົດຂຽນ ຂອງໄວໜຸ່ມ

ໂດຍ ພອນເທວີ ວົງລະຄອນ, ວິລະຄອນ ວົງວອນ, ສຸກພັນສາ ພູຜາສຸກ,
ສີທອງ ວົງພະຈັນ, ພູຄຳ ພອນພິມມະວົງ, ດາວເພັດ ບຸນມາເລີດ,
ປາຈວຍ, ບຸນຖະໜອມ ແກ້ວມະນີຖັນ, ຫຼັງຈຽມ ແຊເຕີນ.

ບັນນາທິການ:

ດວງເດືອນ ບຸນຍາວົງ, ດາລາ ກັນລະຍາ

ຈັດຫນ້າອອກແບບປຶກ ແລະຮູບປະກອບ:
ບໍລິສັດ ດອກເກດການພິມ ຈຳກັດຜູ້ດຽວ.

ຈັດພິມໂດຍ:

ສະມາຄົມຮ່ວມນ້ຳໃຈກັບເດັກນ້ອຍລາວ (ALC)

ໂທ: (856-21) 213449

ອຸປະຖຳໂດຍ:

NIWANO PEACE FOUNDATION

© ສະຫງວນລິຂະສິດ ໂດຍ

ສະມາຄົມຮ່ວມນ້ຳໃຈ ກັບເດັກນ້ອຍລາວ

ພິມຄັ້ງທີ 1, ສິງຫາ 2007, ຈຳນວນ 6000 ຫົວ

ລຫບ 212/ພຈ 18122007

ພິມທີ່ ຈຳປາກການພິມ

V ຄຳນຳ ໃນການຈັດພິມ

11 ຄັ້ງໜຶ່ງທີ່ພູເຂົາຄວາຍ

ບົດຄວາມ ຮາງວັນທີ 3

19 ຈາກມີເຮົາເອງ

ບົດເລົ່າເລື່ອງ ຮາງວັນຊົມເຊີຍ

25 ນັກຮຽນໂຕນໂຮງຮຽນ
ຫຼາຍຄົນຕ້ອງພຽນ ຈິ່ງຈະແກ້ຕົກ

ບົດຄວາມ ຮາງວັນທີ 1

35 ຫຼວງພະບາງໃນອະນາຄົດ

ບົດຄວາມ ຮາງວັນທີ 3

45 ຊີວິດນີ້ ຂໍສູ້

ບົດເລົ່າເລື່ອງ ຮາງວັນຊົມເຊີຍ

53 ອະດີດຝັງໃຈ

ບົດເລົ່າເລື່ອງ ຮາງວັນຊົມເຊີຍ

61 ໂອກາດ

ບົດເລົ່າເລື່ອງ ຮາງວັນຊົມເຊີຍ

67 ຊີວິດນີ້ ຍັງມີຫວັງ

ບົດຄວາມ ຮາງວັນຊົມເຊີຍ

75 ແພດໃນຄວາມຫວັງ

ບົດຄວາມ ຮາງວັນຊົມເຊີຍ

87 ນ້ຳຕາແມ່

ບົດຄວາມ ຮາງວັນຊົມເຊີຍ

92 ກຽວກັບນັກຂຽນ

ຄໍານໍາ

ມີປຶ້ມອ່ານອອກມາຕື່ມຫົວໜຶ່ງ ມັກບໍ່ມັກ ກໍເປັນການຕື່ມ
ສີສັນໃຫ້ແກ່ວົງການ ການປະພັນລາວຂອງພວກເຮົາພໍສົມຄວນ.

ປຶ້ມຫົວນີ້ ໃສ່ຊື່ຕາມບົດເລື່ອງກວດສອບ ທີ່ໄດ້ຕັດສິນ ແລະ
ມອບຮາງ ວັນໄປເມື່ອວັນ ທີ 29 ມີນາ 2007 ນັບເປັນເຫຼັ້ມທີ
ສາມ ຖັດຈາກປຶ້ມຊຸດ ວັນທີ 1 ຕຸລາ, ຊີວິດ ແລະ ຄວາມຝັນ
ທີ່ຈັດພິມໄປແລ້ວ ທັງສາມເຫຼັ້ມນີ້ ເປັນຜົນງານການກວດສອບ
ທີ່ຈັດໂດຍ ສະມາຄົມຮ່ວມນ້ຳໃຈກັບເດັກນ້ອຍລາວແຫ່ງປະເທດ
ຍີ່ປຸ່ນ ສົກປີ 2006-07 ເຊິ່ງມີບົດສິ່ງເຂົ້າຮ່ວມເຖິງ 228 ບົດ
ຈາກ 11 ແຂວງ. ໃນນັ້ນມີທັງເລື່ອງສັນສາລະຄະດີແລະປະສົບການ
ຊີວິດ ເລື່ອງ ຈິງຄົນແທ້ ທັງໝົດຂຽນໂດຍມືໃໝ່ ປາຍປາກກາ
ຂອງຄົນໜຸ່ມ ອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 25 ປີ ລົງມາ. ສະເພາະເຫຼັ້ມນີ້
ໄດ້ຈັດເອົາບົດຄວາມ ແລະປະສົບການຊີວິດ ທີ່ໄດ້ຮັບຮາງວັນທີ 1
ພ້ອມດ້ວຍເລື່ອງອື່ນໆຮອງລົງມາ ໂຮມທັງໝົດ 10 ເລື່ອງ.

ບົດເລື່ອງທີ່ສິ່ງເຂົ້າກວດສອບ ມີຫຼາກຫຼາຍສາລະ ບາງກໍ
ສະທ້ອນບັນຫາສັງຄົມທີ່ກໍາລັງຄຸກຄາມຄົນໄວໜຸ່ມ ເຊັ່ນການຕິດ
ຫຼິ້ນຕິດທ່ຽວ ຕິດຢາ ການຫຼອກລວງ ການທໍລະຍົດ ຄວາມແຕກ
ແຍກໃນສັງຄົມ ຄອບຄົວ ໄປຈົນຮອດບັນຫາລະດັບຊາດ ແລະພາກ

ພື້ນ ເຊັ່ນ ການລັກຄ້າຂາຍມະນຸດ ບັນຫາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ເລື່ອງທຳມະດາໆ ທີ່ເກີດກັບທຸກຄົນ ບໍ່ວ່າໄວໃດ ຄື ຄວາມຜິດຫວັງ ຄວາມຮັກ ຄວາມບໍ່ເຂົ້າໃຈ... ທັງໝົດນີ້ ເປັນຫົວຂໍ້ທີ່ພົບເຫັນໃນ ບົດເລື່ອງຂອງພວກນ້ອງໆຫຼາຍໆສິ່ງມາ ມັນສະທ້ອນອອກວ່າ ມີ ຄວາມຫວັງໃຍກັງວົນ ແລະຄວາມພະຍາຍາມຢາກຈະມີສ່ວນຮ່ວມ ແກ້ບັນຫາຂອງສັງຄົມ ບາງເລື່ອງ ມີເນື້ອໄນສຳນວນໄວຫານ ທີ່ ເກືອບບໍ່ຢາກເຊື່ອວ່າ ແມ່ນເກີດຈາກປາຍປາກກາຂອງຜູ້ຂຽນ ໃນໄວບໍ່ເຖິງ ສາມສິບຢ່າງນີ້.

ໃນການກວດອ່ານເພື່ອຕັດສິນນັ້ນ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ວິເຄາະ ພິຈາລະນາກັນຢ່າງຖີ່ຖ້ວນ ໂດຍສະເພາະເລື່ອງສິ້ນ ເພາະພົບວ່າ ຫຼາຍເລື່ອງມີເຄົ້າໂຄງດັດແປງ ຫຼືຄັດກ່າຍມາຈາກທັງເລື່ອງເກົ່າ ເລື່ອງໃໝ່ (ພິມອອກ ແລ້ວ) ບາງກໍເປັນເລື່ອງຄ້າຍໆຄືໆຂອງຕ່າງ ປະເທດທີ່ຜ່ານເຂົ້າມາທາງສີ່ໂທລະພາບ ດີວີດີ ວິດີໂອ ຕ່າງໆ ທັງ ໝົດນີ້ພາໃຫ້ຄະນະກຳມະການກວດສອບພວກເຮົາຮູ້ສຶກຫຍຸ້ງຍາກ ໜັກໃຈພໍສົມຄວນ ທັງກໍມີ ຄວາມເປັນຫວັງຢ້ານວ່າ ການປະພຶດ ເຊັ່ນນີ້ ຈະກາຍເປັນນິໄສຕິດໂຕ ເຊິ່ງມັນຈະບໍ່ພາພວກເຮົາໄປຮອດ ໃສເລີຍ ເພາະເຖິງວ່າ ໃນວັນນີ້ ຄະນະກຳມະການອາດຮູ້ບໍ່ທັນທົ່ວ ເຖິງ (ຕັດສິນໃຫ້ຮາງວັນໄປແລ້ວ) ແຕ່ເຮົາເອງຮູ້ດີ ແລະອັນສຳຄັນ ໃນອະນາຄົດ ວັນເວລາ ກັບຜູ້ອ່ານ ຍັງຈະຕັດສິນຜົນງານຂອງ ເຮົາອີກ.

ສະເພາະເຫຼັ້ມນີ້ ແມ່ນໂຮມບົດຄວາມ, ບົດຂຽນເຄິ່ງ ປະສົບ
ການສ່ວນຕົວ ກັບເລື່ອງຈິງຄົນແທ້ ເຊິ່ງຂຽນກັນອອກມາຢ່າງ
ຈິງຈັງ ຈິງໃຈ ບໍລິສຸດ ສະທ້ອນຄວາມຸ່ງຫວັງໃນຊີວິດ ທີ່ບໍ່ພິລິກ ພິລ້າ
ເກີນໄປ (ນັກຮຽນໂຕນໂຮງຮຽນ ຫຼາຍຄົນຕ້ອງພຽນ ຈິ່ງຈະແກ້ຕົກ,
ຫຼວງພະບາງ ໃນອະນາຄົດ, ຊີວິດນີ້ ຂໍສູ້, ອະດີດຝັງໃຈ, ແພດໃນ
ຄວາມຫວັງ ຯລຯ) ເຊິ່ງເບິ່ງຄືກັບວ່າ ເປັນເລື່ອງຂີ້ໄງ່ຂີ້ຜົງ ແຕ່ກໍກະ
ຕຸກເສັ້ນ ຕັ້ງຄໍາຖາມໄດ້.

ຈຸດສໍາຄັນອີກອັນໜຶ່ງ ທີ່ຄວນເວົ້າເຖິງອີກ (ດັ່ງເວົ້າໄວ້
ແດ່ແລ້ວ ໃນປື້ມເຫຼັ້ມກ່ອນໆ) ກໍແມ່ນການໃຊ້ ພາສາສໍານວນ
ການສະກົດຄໍາ ເຊິ່ງເຖິງວ່າຈະເປັນພຽງຄຸນນະພາບດ້ານນອກ
ແຕ່ມັນກໍສໍ່ສະແດງເຖິງຄວາມຮູ້ ລະດັບການສ້າງສັນເລືອກເຟັ້ນ
ໄດ້ດີສົມຄວນ. ເນື່ອງຈາກວ່າຜູ້ຂຽນມີທັງຜູ້ໜຸ່ມນ້ອຍ ເປັນນັກຮຽນ
ມັດທະຍົມປາຍ ມະຫາວິທະຍາໄລ ແລະພະນັກງານວິຊາການ
ສໍານວນລິລາການຂຽນ ແລະການໃຊ້ສັບ ຈິ່ງແຕກໂຕນກັນຫຼາຍ
ບົດຂຽນຈໍານວນໜ້ອຍໜຶ່ງ ເກືອບບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງກວດແກ້ເລີຍ ແຕ່
ສ່ວນຫຼວງຫຼາຍ ຈໍາເປັນຕ້ອງດັດແປງຕັດຮອນເຂົ້າ ເພາະຍາວ
ແລະຊ້ໍາຄວາມເກີນໄປ ສ່ວນບົດປະເພດສາລະຄະດີ ທີ່ເວົ້າເຖິງ
ສິ່ງແວດລ້ອມ ວັດທະນະທໍາ ຫຼືການພັດທະນາສັງຄົມ ມັກຈະມີສ່ວນ
ຄ້າຍຄືກັບເອກະສານການເມືອງຂອງທາງລັດຖະການ ແຕ່ໜ້າ
ເສຍດາຍ ທີ່ຜູ້ຂຽນບໍ່ມັກອ້າງເຖິງ ເຊິ່ງການກະທໍາດັ່ງກ່າວ ໃນດ້ານ

ວິຊາການຖືວ່າ ເປັນການລະເມີດລິຂະສິດແບບໜຶ່ງ ເລື່ອງນີ້ ພວກ
ເຮົາຄົງຈະຕ້ອງຮຽນຮູ້ນຳກັນຕື່ມອີກ ຈຶ່ງຂໍຝາກເປັນຂໍ້ຄິດໄວ້ກ່ອນ.

ຄວາມຈິງ ການຂຽນປະສົບການເລົ່າເລື່ອງສ່ວນຕົວ ເປັນ
ບົດທີ່ຂຽນໄດ້ງ່າຍດາຍກວ່າ ສາລະຄະດີ ເຊິ່ງຕ້ອງຫາຂໍ້ມູນມາ
ອ້າງອິງຄົ້ນຄວ້າ ແລະມີທັດສະນະຫຼັກໜັ້ນພໍສົມຄວນ. ການກວດ
ສອບເທື່ອນີ້ ໃຫ້ບົດຮຽນສຳຄັນແກ່ພວກເຮົາເປັນອັນມາກ ມັນເປັນ
ການທົດສອບຄວາມສາມາດໃນດ້ານເຕັກນິກການນຳສະເໜີ ການ
ຮູ້ເລືອກຫົວຂໍ້ທີ່ພໍເໝາະພໍດີ ກັບລະດັບຄວາມຮູ້ ກັບແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ສາ
ມາດເຂົ້າເຖິງ ແລະອັນສຳຄັນທີ່ສຸດ ແມ່ນສານ (ສາລະ) ທີ່ສື່ອອກ
ໄປນັ້ນວ່າ ສອດຄ່ອງກັບເປົ້າໝາຍ(ຜູ້ອ່ານ)ຫຼືບໍ່ ໝາຍຄວາມວ່າ
ຜູ້ຂຽນຮູ້ກຳນົດບົດບາດຂອງຕົນ ແລະຮູ້ວ່າຈະຂຽນໃຫ້ໃຜອ່ານ.

ເນື່ອງຈາກເປັນບົດຂຽນ ກ່ຽວກັບປະສົບການເລື່ອງຈິງ
ຄົນແທ້ ຊື່ຂອງບາງບົດບາງເລື່ອງຈຶ່ງແຂງກະດ້າງ ຟັງບໍ່ມ່ວນຫຼື
ບາງກໍຄ້າຍເປັນບົດສຳຫຼວດວິຊາການ ຫຼື ການເມືອງໄປ ທາງຄະ
ນະບັນນາທິການ ໄດ້ຖືສິດປ່ຽນຊື່ໃຫ້ມີລັກສະນະວັນຄະດີແດ່ ເຊັ່ນ
"ຄວາມຊົງຈໍາຂອງຊີວິດອັນເຈັບປວດ" ປ່ຽນເປັນ "ຊີວິດນີ້ ຂໍສູ້",
"ຊີວິດທີ່ບໍ່ຍອມແພ້" ເປັນ "ຊີວິດນີ້ ຍັງມີຫວັງ" ແລະ "ເມັດນ້ຳຕາ"
ເປັນ "ນ້ຳຕາແມ່" ຯລຯ. ທັງນີ້ ໂດຍຮັກສາເນື້ອເລື່ອງ ກັບຊື່ຜູ້
ຂຽນໄວ້ຕາມເດີມ ດັ່ງນັ້ນ ຖ້າບໍ່ພົບເຫັນຊື່ເດີມຂອງບົດເລື່ອງ ກໍຢ່າ
ໄດ້ປະຫຼາດໃຈເລີຍ.

ສະຫຼຸບແລ້ວ ການຈັດກວດສອບຄັ້ງນີ້ ໃຫ້ໝາກຜົນ ແລະ ບົດຮຽນຫຼາຍອັນ ທັງສໍາລັບຄະນະຈັດຕັ້ງ ແລະຜູ້ສິ່ງເລື່ອງເຂົ້າ ກວດສອບ ເປັນການສ້າງສະໜາມເຝິກຝົນໃຫ້ແກ່ ຜູ້ກໍາປາກກາ ທີ່ມີອຸດົມການ ແລະຈຸດໝາຍສູງສິ່ງແຫ່ງຊີວິດ. ທັງໝົດນີ້ ໄດ້ດໍາ ເນີນໄປ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບທິດທາງ ແລະໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ທີ່ພັກໄດ້ ວາງອອກສໍາລັບ 2006-2010 ກ່ຽວກັບການພັດທະນາຊັບພະຍາ ກອນມະນຸດ ທີ່ແນະໃສ່ສິ່ງເສີມການອ່ານ ການປະດິດຄິດແຕ່ງ... (ເອກະສານ ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ 8 ພັກປະຊາຊົນ ປະຕິວັດລາວ 2006, ໜ້າ 58). ບັດນີ້ ບົດຂຽນປະສົບການຊີວິດສົດໆຮ້ອນໆ ຂອງລູກຫຼານ ທີ່ຜ່ານການກວດສອບ ເລືອກເຟັ້ນ ແລະບັນນາ ທິການແລ້ວ ໄດ້ປາກົດຕໍ່ສາຍຕາຂອງທ່ານ ມັນເກີດຂຶ້ນໄດ້ ຍ້ອນ ຄວາມມຸ່ງມາດປາຖະໜາຂອງທຸກໆຄົນ ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນວຽກ ງານນີ້ ແຕ່ພາລະກິດການສ້າງນັກຂຽນ ບໍ່ອາດສໍາເລັດໄດ້ ດ້ວຍ ການກວດສອບ ຫຼື ດ້ວຍການຕີລາຄາໂດຍກຸ່ມບຸກຄົນຈໍານວນໜ້ອຍ ດຽວ ແຕ່ມັນແມ່ນຜູ້ອ່ານທັງຫຼາຍພຸ້ນ ຈະເປັນຜູ້ຕັດສິນ ໃຫ້ກໍາເນີດ ແກ່ນັກຂຽນ.

ທີ່ວຽງຈັນ ເດືອນ ກັນຍາ 2007

ດວງເດືອນ ບຸນຍາວົງ

ຕາງໜ້າຄະນະກໍາມະການກວດສອບ

ຂໍໂທດຫຼາຍໆ

ປຶ້ມຫົວດັ່ງກ່າວ ຍັງບໍ່ສາມາດນຳ
ມາເຜີຍແຜ່ໄດ້ ເນື່ອງຈາກຍັງບໍ່
ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດໃຫ້ເຜີຍແຜ່
ໄດ້ຢ່າງເປັນທາງການເທື່ອ...

ດ້ວຍຄວາມຮັກແພງ